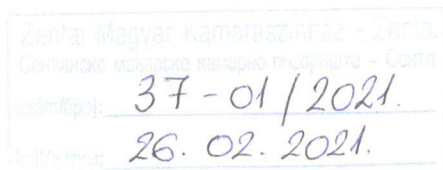

ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ
"СЕНЋАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ"
24400 Senta, Glavni trg 2 - 24400 Zenta, Fő tér 2

**ИЗВЕШТАЈ О ПРОГРАМИМА СЕНЋАНСКОГ МАЂАРСКОГ
КАМЕРНОГ ПОЗОРИШТА У 2020. ГОДИНИ**

Увод:

Скупштина Општине Сента је 19. фебруара 2008. године једногласно основала Сенћанско мађарско камерно позориште, које је као професионално позориште регистровано 11. априла 2009. године, када је започело свој рад. 2011. године је проглашено установом од посебног значаја за мађарску заједницу, на основу одлуке Мађарског националног савета, а 2013. године, општина је доделила половину оснивачког права Мађарском националном савету. Од септембра 2009. године, пробе и представе се одвијају у обновљеној згради позоришта. Сенћанско мађарско камерно позориште дели просторије позоришне зграде са Домом културе и са његовим гостујућим програмима.

Следећи велики корак напред се десио 2013. године, када нам је локална самоуправа Сенте, у сарадњи са Мађарским националним саветом, дозволила оснивање сопственог удружења. Првог октобра 2013, склапањем уговора, запослили смо тадашње дипломце Новосадске академије уметности, са студијске групе Глума на мађарском језику. То што је Сенћанско мађарско камерно позориште почело сезону 2013/14. са девет свеже дипломираних глумаца, представљало је значајан напредак, и важан историјски тренутак за нас. Ова промена је утицала на наше даље планирање. Могућност планирања унутар сопственог удружења представља велику предност.

Од октобра 2017. године имамо и сопствену камерну сцену са 73 седишта, коју, такође, користимо за спремање представа. Сенћанском мађарском камерном позоришту је већ годинама била потребна сопствена зграда или сала коју не би морала да дели са другима. Разнолики културни живот Сенте се одвија у једној згради. До сада је само једна сала те зграде била погодна за веће наступе, пробе позоришних представа, и саме представе. Константно је било потешкоћа око распореда употребе сале, око тога да, поред културних и уметничких програма (и делатности ван овога круга), и позоришне представе добију свој простор у распореду. Када је саграђена камерна сцена, остварио нам се дугогодишњи сан. Потврдило се да је постојала велика потреба за овом салом која нам је у великој мери олакшала рад, и пружила нам бројније могућности за уметничко стварање.

Потиски простор је важан духовни центар војвођанских Мађара. У овој области, Сенћанско мађарско камерно позориште делује као окружно позориште којем је један

од главних циљева да уобличи и потврди квалитет и вредности, као и да делује унутар отвореног простора у којем ће стварати вредности, и тиме обликовати заједницу, и, такође, градити и неговати здраве и креативне односе – како у стручним круговима, тако и са публиком. Својим представама се не представља само сенћанској публици, већ и побољшава глас о Сенти и о војвођанским Мађарима у другим областима и државама у којима се претставља на професионалним позоришним смотрима и сусретима. На репертоару Сенћанског мађарског камерног позоришта су пре свега савремене мађарске драме и драме светске књижевности, а планира се и приказивање премијера. Циљ нам је да млади режисери откривају и режирају што више дела нових мађарских аутора, пошто су скоро сва дела Шекспира, Молијера и Брехта, такође, настала у позоришту. Првобитна намера у одлучивању о томе са ким ћемо успостављати сарадњу заснива се на строго разматраним професионалним аспектима. Желимо да подржавамо оне позоришне продукције које се заснивају на високо квалитетном, тачном и темељном струковном знању, које су у стању да на субјективан начин перципирају савремено друштво, и да проблематизују основна питања данашњице претачући их у савремену форму. Наше позориште је непрестано у потрази за ствараоцима који су способни да створе само њима својствен позоришни језик, да своја остварења реализују на високо стручном и уметничком нивоу, и да својом креативношћу окупе око себе позоришну трупу.

Младима посвећујемо посебну пажњу. Настављамо са радом глумачке секције средњошколаца, која је једна од стубова Камерног позоришта, који обезбеђује трајност наше институције. Овај рад се реализује у радионичима, са увидом у употребу позоришних метода, како би, за неколико година, својој публици могли да обезбеде доживљај једног од најпрефињенијих облика комуникације, који само позориште може да пружи.

Успоставили смо успешну сарадњу, и са домаћим, и са мађарским професионалним позориштима, као и са још неким позориштима из других земаља. Када би Сенћанско мађарско камерно позориште имало више прилика да позива гостујуће представе, то би било од великог значаја за успостављање веза и сарадње са другим позориштима, и за размену представа и организовање гостовања.

2020. година је изазвала много потешкоћа за наше позориште, као и за цео свет. Дали смо све од себе да и даље служимо нашу публику, поштујући националне прописе и мере предузете за сузбијање пандемије Ковид-19. На основу одлука донетих у марту, нисмо могли да одржавамо позоришне представе пред нашим гледаоцима, међутим, и даље смо били присутни у интернет простору – учинили смо доступним наше већ готове представе. Репертоар смо саставили тако да садржи нешто за сваку старосну групу публике. Емитовали смо представе за децу, средњошколце и одрасле наизменично. Поред тога, обавили смо задатке за које до сада није било ни мало времена: припремили смо финансијске извештаје, ажурирали попис инвентара, проверили техничку опрему, и поправили сценографију и костиме. У периоду потпуне забране окупљања, нисмо играли представе.

Позоришне представе Сенђанског мађарског камерног позоришта

од јануара до децембра 2020. године

Пре набрајања представа реализованих 2020. године, по месецима, треба напоменути да су се, упркос ограничењима, догодили неки врло важни догађаји и тренуци који су били од пресудне важности за живот нашег позоришта. **Фестивал Театар за тебе!** одржан је четврти пут. Наш велики фестивал под називом Дани позоришта у Сенти, осмислили смо у сарадњи са Мађарским позоришним друштвом. У оквиру овог догађаја, могли смо да угостимо **Кароља Еперјеша, глумца, добитника награда Кошут и Јасаји Мари, и носиоца титуле глумца нације.**

Још један важан тренутак за нас ове године је био први позив на **Фестивал гостовања**, чији је домаћин Позориште са Бетленовог трга у Будимпешти. Могли смо да наступимо са три представе, и са изложбом.

JANUAR

2020. годину смо започели са великим заносом. Имали смо четири репризе представе *Карневал у Риму*, представљене прошле године, у Таргу Мурешу, средином јануара.

Копродукцијска представа Позоришта Спектрум из Таргу Муреша, Позоришта Петефи из Шопрона и Сенђанског мађарског камерног позоришта:

Миклош Хубаји: Карневал у Риму

Играју: Маргитка – **Ибоља Фаркаш**; писац – **Андраш Ђерфи** (добитник награде Јасаји Мари); директор – **Ђерђ Карп**; Зено – **Јохан Вишер** (добитник награде Банфи Миклош). Сценограф: **Андраш Патаки**. Костимограф: **Андреја Наталија Селеш**. Драматург: **Анико Молнар**. Режијер: **Андраш Патаки** (добитник награде Јасаји Мари).

Главна јунакиња представе, некада прослављена глумица, осећа да за њу нема места на овом свету, па је за решење своје судбине изабрала изгладњивање. У међувремену, директор позоришта налази се у тешкој ситуацији: мора да угости некада познатог писца који долази у Мађарску. Пада му на памет једна добра идеја: позива остареле глумце позоришта, цепаче карата, и вратаре ложа да одиграју дело позваног писца. Протагониста, потиснут из струке, очекујући чудо, хвата се за сваку прилику да преокрене своју судбину. Међутим, имамо ли шансу у овом лажљивом времену? Може ли глумица, некада прослављена, а сада скрајнута, икада поново изаћи на сцену, или ће бити инструментализована у циљу тренутног интереса власти?

Миклош Хубаји је писац драме, преводилац, есејиста, добитник награде Кошут – књижевник са класичним животним делом. Посветио је свој живот, већ од раног детињства, стварању позоришних представа и игри у позоришту и од тога никада није одступио.

Миклош Хубаји је рођен 3. априла 1918. у Орадеји. Од почетка каријере је био страствено заинтересован за будућност драмског жанра, и радио је на васкрсавању потонуле мађарске драмске традиције. Његов први комад је био на репертоару Мађарског народног позоришта. Дан мађарске драме славио на његову иницијативу. По њему је назван први мађарски мјузикл.

Миклош Хубаји је три пута добио награду Јожеф Атила (1955, 1965, и 1975.), освојио је награду Кошут 1994. године, а 1997. награду Ерне Сеп, као признање за свој рад и за драму *Где је отишла душа руже?* Аутор је 2003. године награђен Средњим крстом,

орденом за заслуге Републике Мађарске (грађански одсек), а 2004. књижевном наградом Јанош Арањ за своје животно дело. 2005. године изабран је за сталног члана Мађарског удружења писаца.

Андраш Патаки:

„При одабиру дела, примарно је било проналажење улоге достојне Ибоље Фаркаш, легендарне, изванредне трансилванијске уметнице глуме, улоге која ће указати част њеној богатој каријери, у њеној шездесетој позоришној сезони, а да истовремено пружи прилику и другој двојници иконичних глумаца златног доба позоришта Таргу Муреша, Ђерђу Карпу и Андрашу Ђерфију, из времена када су у тамошњем позоришту радили уметници светске класе, да заједно изађу на сцену. Са уметницима у пензији игра Јохан Вишер из Војводине, који је као управник сенћанског позоришта кључна личност у пропагирању идеја о националном идентитету и неговању глуме на мађарском језику, изван граница Мађарске. Према томе, сарадња на овом послу је представљала посебан и узбудљив сусрет генерација. У том духу, представа је настала сарадњом Позоришта Петофи из Шопрона, Позоришта Спектрум из Таргу Муреша и Мађарског камерног позоришта из Сенте.

Римски карневал обрађује актуелно питање и из ове перспективе. Узор за главну јунакињу приче Миклоша Хубаија је била Маргит Ланци, глумица Народног позоришта. У време комунизма, осуђена је на затвор у намештеном судском поступку. Након што је пуштена на слободу, могла је да ради само као вратар позоришне ложе. Тај начин деловања је био карактеристичан за тадашњу комунистичку власт. Маргит Ланци је осуђена у поступку у коме је у време хапшења дактилографкиња погрешно откуцала њено занимање, уместо глумице откуцала је да је ткаља, међутим то никога није спречило у томе да је тужи. Власти су јој подметнуле причу да је из фабрике текстила украла индустријске тајне и продала их Италијанима. Због тога су је затворили. Занимљиво је да Хубаји сматра да је глумици, када је након отпуштања из затвора отишла својој кући, након што је звонила, врата отворио један од сведока у парници против ње.

Не заснива се само судбина Маргите Ланци на стварним догађајима, већ и намештена проба у част гостујућег писца. Слични случајеви су се заиста догађали у доба социјализма у Мађарској, када је заиста направљена једна представа само за гостујућег писца. Стога су ликови глумице, писца, позоришног редитеља и чувара сценског прибора, који у режиму доушника покушава да се позиционира и преживи, слике прошлих времена, тадашњих културних феномена, и врста људи.“

Ибоља Фаркаш

„Ова представа као да је моја прича. У току своје каријере, доживела сам, након неког времена, да ме гледају као да не постојим. Не знам колико пута сам била патосирана, али сам увек могла да устанем и наставим даље. За ову улогу нисам требала да тражим пример међу глумачким судбинама, довољно ми је било да размислим о свом животу. Реченице и осећања још увек живе у мени, у мојој души.“

Ђерђ Карп

„У комаду играм директора. Једно време сам био на том положају, иако нисам хтео да будем вођа, хтео сам само да се бавим позориштем. Вероватно ме зато нису никада линчовали или тукли... Постоје примери судбина и животних прича у којима је власт некога скрајнула, чак и директора, на пример, барона Јаноша Кемења, који је четрдесетих година прошлог века био генерални директор Народног позоришта у Клужнапоки, а после један од организатора позоришта Секељ у Тргу Мурешу.“

Андраш Ђерфи

„Ми глумци никада нисмо задиркивали писце. Радили смо са Андрашем Шитеом и Јаношем Секељем, румунским драматурзима који су долазили и на пробе и на премијере. Приметио сам да наша генерација у последњој деценији није више тражена. То је лоша страна смене генерација. Мислим да смо ми то већ превазишли. Постоји изрека: „позориште се може замрзети, али се не може оставити ...”

Јохан Вишер:

„Ми смо за међугенерациску интероперабилност. Наша трупа је млада, а избором дела смо се отворили у више праваца, како бисмо ословили што ширу публику. Овај тип драме надомешћује недостатке тога, и захтева веродостојне, мудре, искусне, и квалитетне глумце, који тумаче мисли, судбине и приче ликова који никада не губе сценску актуелност. Глумачка каријера и свет позоришта имају моћ да се увуку под кожу – тешко их је оставити. Постоје људи који остану везани за позориште као цивили, али већина позориште сматра својим животним позивом. Ово дело говори и о томе.”

2020. године наше позориште је први пут добило позив на **Фестивал гостовања** у Будимпешти, чији је домаћин Позориште са трга Бетлен. Ове године је по осми пут организован догађај у сарадњи са прекограничним културним организацијама. Његова посебност је у томе што сваке године три дана угошћава другу прекограничну позоришну трупу. Била нам је велика част што је наше позориште прошле године било позвано. Сенђанско мађарско камерно позориште представило се представама **Вечерњи, Гостионичарка Мирандолина** и **Дневник Еве и Адама**. Организовали смо и изложбу плаката представа нашег позоришта током протеклих 12 година. После представа, уследила је професионална дискусија са позоришним критичарима и другим позоришним стручњацима.

estiK

Фрагменти по новелама о Ештију од **Дежеа КОСТОЛАЊИЈА**.

Улоге тумаче: **Арон БАЛАЖ** (добитник награде Јасаиа, Патакијевог прстена и Стеријиног), **Золтан ДЕВАИ**, **Тимеа ЛЕРИНЦ** (добитница награде Патакијевог прстена), **Мате НЕШИЋ**, **Арнолд ПАП**, **Арон СИЛАЋИ**, **Јудит ВЕРЕБЕШ**, **Ђерђ ВИРАГ**. Режиер: **Кинга МЕЗЕИ** (добитник награде Јасаиа и Патакијевог прстена). Позоришна адаптација: **Корнелиа ГОЛИ**. Музика: **Силард МЕЗЕИ**. Сценограф: **Петер ОНДРАШЧЕК**. Костимограф: **Александра ПЕШИЋ**.

„... истог дана у истој години смо рођени, чак што више у истом часу и минути: 29. марта 1885. године, на Цвјетници у зору, тачно у шест сати.

... у сву зла ме је он навео. У оно време он ме је просветио како се роди дете, он је мене информисао да су одрасли жути, одударају на мирис дувана и поднапирени су тиранини, не припада им никакав част што су ружнији од нас и што умиру пре нас, он ме је бодрио да не учим, он ме наговорио да разбијем фиоку мога оца и да отварам његова писма, он је мене научио да певам, да лажем и да пишем песме, он ме је бодрио да изговарам стидне речи, он ме је наговорио да попушим прву цигарету, да попијем прву чашу ракије, он ме је навео на телесне ужитке, да у болу има скривеног милјеа, он ме бодрио да почупам сврбаву рану, он ми је осведочио да је све релативно, да бабурача исто тако може да има душу као и генерални директор, преко њега сам заволео животиње без гласа и мутаву самоћу, он је кријумчарио до мојих осећања ругу, у моје очајање буну, он је мени саветовао да увек будем на страни оних које свако пљуне, тера у затвор и веша их, он је прокламовао да је смрт вечна, и он је хтео да поверујем и ону баналну лаж, за коју сам протестирао да нема Бога.“ (Деже Костолањи)

Карло Голдони: Гостионичарка Мирандолина

Играју: Витез Рипафрата – **Золтан Деваи**; витезов слуга – **Арнолд Пап**; маркиз Форлипополи – **Мате Неших**; гроф Албафиорита – **Ђерђ Вираг**; гостионичарка Мирандолина – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Фабрицио, конобар гостионе – **Арон Силађи**; Ортенсиа, глумица – **Јудит Веребеш**. Ментор певања: **Ева Конц**. Костимограф: **Ерика Јанович**. Сценограф: **Тибор Месарош**. Режиер: **Тибор Месарош**.

„ – Ко носи код вас панталоне, господине?

– Ја... и ја их и перем, и пеглам.“ **Денис Тачер**

„У овој гостионици сваки мушкарац трчи за сукњом жене која носи панталоне, пошто је недостижна, недодрљива, и недоступна, увек најужбудљивија.

Мирандолина, гостионичарка, је управо таква. Својом заједљивошћу и сировом искреношћу очарава све око себе, својом елегантном и жарком чаробношћу пали сва срца. Односно, скоро сва. Најзад се незауставиво топовско ђуле сусрело са необоривим зидом. Шта израња из овог парадокса? Наравно, комедија, у Голдонијевом стилу. Уосталом, сукње и панталоне су као два краља у замку.

Рат је то – од почетка века – између мушкараца и жена, за тај одређени пар панталона. Тврдоглаво се доказује који род више вреди, мушки или женски, али је сва та сизифовска борба узалудна, пошто на крају све диктира срце.“ (**Тибор Месарош**)

Марк Твен: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА

Из превода Тибора Талија за сцену припремио: **Ерне ВЕРЕБЕШ**

Улоге тумаче: **Јудит БЕРЕБЕШ** и **Арон СИЛАЂИ**

„Део човечанства, који припада мушком полу, на почетку представе је само један мушкарац, који је већ и тада био учтив. Зато се и то догодило, да је наслов наше представе: Ева и Адам.

Неуобичајно је, али обојица су водили дневник. Зато је неуобичајно је у прво време ни успомене нису имали. Касније, кад су већ набрајали више прошлих дана, њихови дневници почињу да пуне са личним примедбама, откривањима тајности, пробама о описивању, и не на задњем месту, са осматрањем Другога.

Ово је бајковито истраживање наших праисторијских предака. Писање овог дневника за Марк Твена било као чуђење Адама и Еве о овоме свету. Ова два дневника у овој представи, које су монолоизи самопризнавања, за нас публици у будућности, стижу на крају до љубави.“ (**Ерне Веребеш**)

У Шопрону смо два пута играли заједничку представу Сенћанског мађарског камерног позоришта и Позоришта Петефи из Шопрона у сезонској претплати

ЂУЛА САРКА И БАЛАЖ САЛИНГЕР: СЕНТА, 1697 (рок опера), режија: Андраш Патаки.

Сенћанско мађарско камерно позориште је 2018. године прославило прву деценију свог постојања са до сада највећом продукцијом. Велико је признање за наше позориште и нашу општину што је ова велика представа под отвореним небом ушла у репертоар програма Д.о.о. Про култура Шопрон непрофит са сезонском картом у сезони 2019-2020. године.

У главним улогама:

(царева страна)

Еуген Савојски, војсковођа француског порекла – **Гергељ ШАВАЊУ**; барон Зигберт Хејстер, аустријски војсковођа – **Габор НАЂ**; Пал Деак, мађарски пуковник хусара – **Тамаш БАШТАГ**; Лацо Тамаш, мађарски хусар – **Атила ПАП**; Жули Фајол, ћерка војног инжењера Ерик Фајола – **Стефани ШЛЕСЕР**; поп – **Жолт МАЈОР**.

(турска страна)

Велики везир Елмас Мехмед – **Ласло ХОРАЊИ**; Имре Текели, капетан хајдука – **Ђерђ СОМОР**; Борис Петровић, капетан срба – **Јохан ВИШЕР**; Ерик Фајол, француски војни инжењер – **Жолт КОША**; Хајош Ана, жена из Сенте, Лацо Тамашева жена – **Викториа БЕКЕФИ**.

Још:

Балет из Шопрона: Александра БАЛАБАНОВА; Александра ЋЕПЛИХ, Андреј ПОТАПОВ, Богдан ХОЛОМЕЈ, Рената ХОРВАТ, Богларка РУДИШ, Петер РОВО, Барбара Софија САБО, Дора САЛАИ, Василиј ЊЕМЧИКОВ.

Војвођански фолклорни плесачи: Адам БОГНАР, Ђерђ ФЕКЕТЕ, Арпад ХАЈАГОШ, Фани ХАРАНГОЗО, Река ЈУХАС, Ерик КАЛМАР, Беата КОРМОШ, Рајмонд КУРЊАК, Петра ЛУКАЧ, Чаба ПАЋЕРЕК, Река ПАЋЕРЕК, Роланд ШАВЕЛИН, Тамаш САКАЧ, Вираг ТАЛОШ.

Акробати из Будимпештанског Великог Циркуса: Адам ФЕХЕР, Бенјамин КАШАИ, Шандор ОЛАХ, Ђула ТАКАЧ.

Гостовали смо у Шопрону са драмском причом, 4 представе смо имали за најмлађе:

Михаљ Фазекаш: ГУШЧАР МАТИЈА

Оригинална мађарска прича у четири дела

Играју: **Золтан ДЕВАИ, Тимеа ЛЕРИНЦ, Мате НЕШИЋ, Арнолд ПАП, Роберт РУТОНИЋ, Ђерђ ВИРАГ**. Драматург: **Корнелиа ГОЛИ**. Режиер: **Шандор ЛАСЛО**.

Ко не зна за причу о гушчару Матији, том храбром момку који је обећао надуваном господину Дебрегију да ће му троструко вратити оно што је од њега добио?

Оригинална прича потиче из пера Михаља Фазекаша, а уз њу се протеже и текстуални проседе представе Сенђанског Мађарског Камерног Позоришта. Позоришни призор и сценска игра пак проистичу из самозабравне дечије уобразиље, у којој ништа није оно што изгледа да јесте, односно у којој све може да буде оно што желимо да видимо!

Ово је прича са поуком, и није само за децу!

Била нам је велика част што смо могли да изведемо последњи наступ у месецу у Шалготарјану, деца су тамо могла да виде нашу изузетно успешну музичку игру из бајке **ДРВО КОЈЕ ДОСЕЖЕ ДО НЕБА**.

Играју: Јани, свињар – **Ђерђ Вираг**; Курта, свиња са кратким репом – **Арон Силађи**; Етелка, краљева кћи – **Јудит Веребеш**; Краљ – **Мате Нешић**; Главни коморник – **Золтан Деваи**; Троглави змај – **Мате Нешић**; Арнолд Пап, **Золтан Деваи, Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Бајван, врана – **Золтан Деваи**; Лисица – **Мате Нешић**; Бабарога – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Чаробни коњ – **Арнолд Пап**. Драматизовао и песме писао: **Роберт Ленард**. Музику компоновао: **Арпад Бакош**. Костимограф: **Александра Пешић**; Режиер: **Габријела Црнковић**.

„Смелост, сналажљивост и вера – то је потребно да би неко кренуо ка небу по дрвету које је досегло небо, путем душе, ка одрастању.

Јанош креће. Креће, а и не слуги колико га чуда, лепота и потешкоћа очекује на том путу.

На врху ће научити шта значи не пропуштати прилике, какво је место на којем ни птица нема, зашто не сме да уђе у дванаесту собу, каква је љубав на први поглед, шта значи „и по цену живота“, шта значи: „да би нешто добио, мораш нешто и да даш“, и како може од кљусета да постане чаробни коњ.

Јанош спознаје страх, љубав, пријатељство, злонамерност и добронамерност, бол и срећу.

Нико се не рађа као јунак, али свако може помало да постане јунак, ако чистог срца и отворене душе иде својим путем.“ (Габријела Црнковић)

ФЕБРУАР

По четврти пут смо заједно са Мађарским позоришним друштвом организовали фестивал „**Театар за тебе! Сенћански позоришни дани**” нашу највећу, традиционалну позоришну манифестацију. Широки дијапазон догађаја пружа простор за дечије представе, играонице, позоришне састанке и разговоре, као и пријатну забаву за љубитеље позоришта што се тиче уметности и интерактивних догађања. С обзиром на велико интересовање, представе смо емитовали преко пројектора и у камерној сали, како би што већи број гледалаца фестивала видело представу. Публика је више пута наградила ствараоце непрестаним аплаузом на крају представа. Посетиоци су могли да присуствују свим представама и догађајима на фестивалу бесплатно.

У оквиру фестивала, одржали смо прву прошлогодишњу премијеру, представу за децу, музичку бајковиту игру засновану на мађарској народној бајци.

Програм фестивала

Сваког дана фестивала, пре и после дечијих представа, аниматори **Великог циркуса из Будимпеште** представили су трикове, алате и врсте свог уметничког заната. Не само да су деца окусила чудесни свет циркуса, већ су најхрабрија могла и да испробају реквизите из циркуса.

Интерактивни и популарни пратећи програм за одрасле посетиоце је била **ИЗЛОЖБА КОСТИМА**, која је била отворена за јавност сваког дана. Интерактивна изложба се састојала од дела награђиване костимографкиње Доре Анамарије Хурош, која је више пута награђивана у Мађарској. Изложба њених костима представља путовање кроз време, од старог доба до почетка XX века. Изложба костима се састојала од три дела: од сталне поставке, од костима које су посетиоци фестивала могли да испробају, и од фотографисања у костимима. Фотографије је снимио фотограф Андраш Иштван Јухас, фотоапаратом старог типа. Публика је посебно уживала у овој тачки нашег програма.

Прве фестивалске вечери, под насловом **У правој величини**, о својим улогама, позоришним делима и животу је причао Карољ Еперјеш, добитник награда Кошут и Јасаји Мари, и стални члан Друштва бесмртника. Његов саговорник је био Ласло Сабо, секретар Мађарског позоришног друштва. Било је незаборавно искуство и за наше гледаоце и за нас што смо тако реномираног глумца видели уживо на сцени нашег малог позоришта.

Дечије представе

О дечијим представама треба напоменути да су деца стизала из околних села аутобусима организованим за сваку представу, тако да су и они могли бити део овог фантастичног искуства.

Премијера Сенћанског мађарског камерног позоришта

ТРИ ЗЛАТНА ПРСТЕНА

Музичка бајка

Улоге играју: Одрпани принц – **Арон Силађи**; Принцеза – **Јудит Веребеш**; Стари пријатељ, гуска – **Ђерђ Вираг**; Кљусе/коњ, краљ, гуска – **Золтан Деваи**; Црни краљ/Змај – **Мате Нешић**; Бакалинар, згодни принц, змај, гуска – **Арнолд Пап**; Краљица удовица, гуска – **Тимеа Леринц** (добитница Патекијевог прстена). Драматург: **Анико**

Месарош. Музика: **Арпад Бакош.** Костимограф: **Ерика Јанович.** Сценограф: **Габриела Црнковић.** Сценски покрет: **Габриела Црнковић.** Редитељ: **Габриела Црнковић.**

„Овако почиње свака бајка. Била једном једна весела, или једна мање весела породица. Нека свако сам одлучи којој припадају људи из наше куће. Овај једнолични господин је краљ, мој отац. Његова нова супруга, краљица из комшилука је веома отмене феле. Воли помпу и раскош, пудер и гел за косу, као и накит и свилу. То се види и на њеном сину јединцу...

Веровали или не, и ја сам принц, а не само овај шмекер поред мене. Можда ја не пратим последњу моду, и моје одело је дотрајало, али на мојој глави ипак сјаји круна, иако рђава. Није то увек било тако, али после смрти моје мајке, дворски саветници су убедили мог оца, старог краља, да пристане на женидбу са удовицом, краљицом из суседства, са којом се и овај кицош доселио у нашу палату.“ (одломак из представе)

Изабрани принц је кренуо у свет да нађе срећу, да нађе своје место у свету, да нађе љубав, хуманост и поштење. Ко тражи, вероватно ће и наћи... Је л' тако? Нашао је и више него што је тражио и чему се надао. Током свог пута учи и развија се, а када падне, устане. Па опет падне, али се увек нађе неко, ко му пружа руку и не дозвољава му да изгуби, јер добро мора да победи како би у свету опстао ред.

Представа Позоришта Тураји Ида из Будимпеште

Иза планина од смећа

Музичка прича

Играју: Хектор – **Золтан Борош**; Миша – **Гергељ Бачађаји**; Арабела – **Анита Рароши**; Пири – **Кристина Борбељ**; Барневоначка – **Јудит Силваши**; Ото – **Мате Пастор**.

Музички сарадник: **Габор Гуљаш Сабо**. Костимограф: **Јута**. Сценограф: **Шандор Чала**. Написала: **Лаура Тополчањи**. Ражисер: **Беа Њире**.

Зашто се пет малих животиња држи станишта које је претходно било прекривено баршунастом травом, али га је одавно прекрила планина лименки и море пластичних флаша? Зато што пружа храну и склониште, зато што су се навикле, и зато што воле ту да буду јер су им ту пријатељи, а можда и зато што, док су овде, не могу да имају проблема. Свега овога ће бити док год буде било некога ко ће ископати слабашан изданак лешника када кипер налије нове бетонске остатке на њега; док буде постојао неко ко ће да опере бок старог храста кад га човек у чудној одећи полије киселином, и док буде неког ко ће утешити дивљу свињу Барневоначкат ако поново буде сањала мамицу.

Место ове приче је илегално сметлиште, али то не може бити препрека пријатељству, заједништву, истинској борби за заједничке циљеве, па чак ни љубави.

Представа Луткарског позоришта Сунчица, из Бекешчабе

Лепа, витка принцеза

Луткарска представа

Сценографија: **Ержебет Чортан, Јанош Берта, Золтан Ленкефи**. Лутке и стихови: **Оршоља Сеч**. Музика: **Ансамбл Бербеч**. Режијер: **Ержебет Чортан**. Светло: **Гергељ Бајус**. Тон: **Антал Ракоци**. Игра: **Ержебет Чортан**.

Био једном један краљ и имао два сина. Старији се оженио, а млађи још није. Отац га је храбрио да оде да нађе супругу за себе, али он је за животну сапутницу желео најлепшу девојку на свету. Испоставило се да је најлепша девојка на свету сестра супруге његовог брата и да је „скривена у трсци“.

Наш јунак креће у потрагу за њом, пређе „задате“ станице народне приче, а затим, просветљеног духа, осваја за себе најлепшу девојку на свету. Чаробни коњ који је сисао змајево млеко и јео горући жар, био му је верни пратилац у његовим лутањима. Прошли су заједно кроз округлу шуму, преко велике планине, кроз капију Земље, атријум Сунца, и црну рупу из које се не виде ни небо ни земља. Победио је змаја звуком фруле, а затим, уз помоћ Зоре, поново је стигао до Сунца, где је примио сноп светлости у своју косу који му је био потребан за проналажење три трске у мраку седамдесет и седам острва Црнога мора, од којих је једно скривало његову прелепу витку принцезу.

Представе за одрасле:

Илона Иванчич и њена труппа из Будимпеште

Жигмонд Мориц: Мађарске приче

Сеоски љубавни окршаји у два дела

Играју: Човек/пољочувар – **Петер Бенке**; Жена/госп. Буђик – **Чила Чомор**; Фери/чувар лубеница/газда Ковач – **Јанош Хајнал**; Мари/лепа госпођа – **Ема Киш**; комшија/Буђик – **Адријан Кирал**; Јули/ружна жена/ ружна баба – **Нора Немчок**. Свира: **Золтан Дулаји и његов ансамбл**. Плесни ансамбл: **плесачи плесног студија Дунав**. Кореограф: **Жолт Јухас**. Визуелни дизајн: **Петер Шебе**. Асистент редитеља: **Жофија Маринкович**. Редитељ: **Илона Иванчич**.

На Морицов рад су много утицали сеоски живот и начин размишљања, раскошан језик и огољен хумор људи који тамо живе. Учинио је много да створи „народни противотров“ за урбане комедије из Пештанских позоришта. Сцене прикупљене из руралних средина, помешане са генијалношћу писца са краја 1920-их година, осликавају оквир драматургије мађарских прича, који пружа увид у дирљив живот сељака. У нашој представи, одиграли смо четири мини комедије које приказују брачне љубавне односе између жена и мушкараца, са пуно комичних елемената.

Добијамо увид у првих неколико минута брачне ноћи младог пара, која је, осим страстеном љубављу, испуњена и жестоком свађом око мираза. Следи случај супружника који су отупели у браку и који се млате због учења о реинкарнацији. Док мушкарац бежи од киселог израза лица своје жене у кафану, жећа која и телом и душом жуди за љубављу, баца око на комшију. У другом делу, два пољочувара мудрују о женској верности и слабостима, а њихове жене им доказују колике су будале. Све ово је крунисано ноћним авантурама сељака којег мучи његова мрзовољна супруга. На крају сви могу да виде да је Бог створио мушкараце, жене, коње и краве једне за друге, барем у циљу стварања добре комедије.

Мађарска прича се не може замислити без музике, песме и плеса. У режији Илоне Иванович се појављују најлепши делови народног плеса и музике: плешу врхунски уметници плесног ансамбла *Дунав* и свирају виртуозни музичари. Ово је назаборавно вече, током којег, хумор, музика и плес очаравају публику.

Вече Мађарске државне опере

Овај део фестивала треба истаћи, пошто у Сенти до овога датума није била одржана оперска представа. Мађарска државна опера заузима истакнуто место у културном животу Мађарске. Сенћанска публика није до сада имала прилике да види овакву представу која је остварила колосалан успех.

ТАЛИЈАНСКИ РУЛЕТ – ДВА ПУТА ЧЕТРИДЕСЕТ МИНУТА СА ПУЧЕНИЈЕМ

Вече Мађарске државне опере

Сарађују: **Естер Землењи** – сопран, **Луција Међеши Шварц** – мецосопран, **Нин Дук Хоанг Лонг** – тенор, **Жолт Хаја** – баритон, **Андраш Ацел** – текст, **Палма Хидегјуги** – клавир.

Редитељ: **Андраш Ацел и Марија Харанги**

У току вечери, слушали смо познате оперске песме од Глука, Моцарта, Росинија, Доницетија, Вердија, Бизеа, Делибеа, Бернштејна и Пучинија. Уметници који су учествовали, извели су широк спектар дела, од популарних оперских песама као што су *Несум дома* до песама које већ личе на оперетске песме. Гледаоци су, уз уметнички доживљај, имали прилике да сазнају многе интересантне податке из света опере од Андраша Ацела.

Ново позориште из Будимпеште

СИНХРОНИЗЕРИС

Играју: **Тибор Сакач, Пал Канда, Цецилија Естергаљош, Адам Лукс, Ото Вицијан, Аги Кекењеши, Река Фаркашхази, Давид Јаноши, Јожеф Инце.** Редитељ: **Арманд Каутски**

По идеји Иштвана Имрета написао **Петер Алберт**

Мало позоришта у Будимпешти се може похвалити са толико „звезда синхронизације“ као Ново позориште. Сви Мађари знају мађарски глас Бруса Вилиса, Џенифер Анистон или Пирса Броснана. Горко-слатки комад је дубока и типично мађарска прича, која непристрасно говори о радосним и болним тренуцима из студија за синхронизацију у последњих 25 година, са пуно ироније и хумора, уз горке лекције. Можда је и то мађарска особеност, да најбоље умемо да се смејемо сами себи.

Позориште Форум из Будимпеште

Лајош Кулчар: LOVE.hu

Романтична комедија

Играју: **Ана Лаура Киш и Ференц Ленђел.** Сцена и костими: **Ивет Алида Ковач.** Драматург: **Петер Дереш.** Редитељ: **Ференц Ленђел.**

Средовечни мушкарац упознаје младу девојку. То није ништа посебно, али се упознају на веб сајту за проналажење партнера на мрежи, где сви изгледају другачије од онога што заправо јесу. На првом тајном састанку се убрзо открива да су веома потребни један другоме. Имају заједничку прошлост за коју ни сами нису знали, и тајне које постепено откривају један другом. Тако се све више приближавају, и превише. Током свега тога, испоставља се да сочна, забавна и живахна комедија садржи у себи ретко дубоку причу о спознавању људске природе.

Наш фебруарски репертоар се није завршио фестивалом, у Шопрону је публика шест пута могла да види заједничку представу Сенћанског мађарског камерног позоришта и Позоришта Петефи из Шопрона **ЋУЛА САРКА - БАЛАЖ САЛИНГЕР: СЕНТА, 1697 (рок опера), Режија: Андраш Патаки (добитник награде Јасаји Мари).**

Представа Иштвана Чурке: **ДЕФИЦИТ** је добила могућност да гостује у Културном центру Лист Ференц у Шопрону. Д.о.о. Про култура Шопрон су нас замолили да у част жртава комунизма одиграмо представу, што се десило на пролећном фестивалу Шопрона.

На крају месеца је и наша сенћанска публика имала прилику да види ову представу.

Играју: **X- Золтан Деваи; Y- Јудит Веребеш; Z- Ђерђ Вираг; W- Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена). Костимограф: **Андреја Наталија Сељеш.**

Сценограф: **Роберт Перлаки** (заслужан и изузетан уметник, добитник награде Pal Толнаи). Уметнички сарадник: **Илона Перлаки**. Режиер: **Тибор Силађи** (глумац, режиер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

„Један од највећих успеха моје каријере дуже од пола века је улога Х-а у Дефициту Иштвана Чурке. Као чланови Театра комедија (Vígsház), премијерну представу смо извели у Пештанском позоришту, у режији Иштвана Хорваија, у јесен 1979. године. Ово је била прва премијера овог комада. Чињеница да смо га играли 387 пута пред препуном салом, током осам сезона, довољно говори о изванредном успеху продукције. Иако сам режирао многе продукције, то што сам имао прилику да поставим на бину Чуркино ремек-дело са четири изузетна глумца Мађарског камерног позоришта из Сенте је за мене значајан професионални догађај.“ Тибор Силађи

Наш програм за школе већ годинама остварује велики успех. Има за циљ да васпитава средњошколце о позоришту, да представи позоришну уметност, и да се бави питањима која су важна за њихов узраст. Обновили смо нашу прошлогодишњу продукција за средњошколце **Гранични (ш)ОК** (режиер: Ђерђ Виар). Одиграли смо је и у оним средњим школама у које нисмо отишли прошле године.

Глумци играју паралелно, у групама од три-четири члана. Покушавају да дају одговор, заједно са ученицима на следећа питања: Где је граница између пубертетлије и одраслог човека? Како наше одлуке утичу на одређене ситуације? Како се може изградити ефикасна и емотивна комуникација између деце и родитеља? Како можемо, унутар породице, праведније да доносимо судове једни о другима? На позорници се веома често мењају улоге, често се деси да и ђаци дођу у ситуацију да глуме, и тако дело постаје још ближе њима. И ђаци и професори су са љубављу примили нашу представу.

МАРТ

Наше позориште је било почаствовано овог месеца, јер је редитељ Атила Видњански, директор Националног позоришта из Будимпеште, замолио нашег директора Јохана Вишера да учествује у представи Народног позоришта. Направљена је адаптација дела **Алберта Ваш: Тринаест стабала јабука**.

Играју: чудотворни играч Мојсије – **Јожеф Сарваш**; Розал – **Аугуста Тот**; Мали Можи – **Микеш Андрико / Лорант Харастоши**; Кинче – **Клара Марија Шимон / Јохана Киш**; Нотар, мајор, Клемансо – **Габор Бакош-Киш**; Менди – **Ђула Бодроги**; Човек са капом (са снимка) - † **Ласло Чурка**; Мађарски официр, кадет – **Денеш Фаркаш**; Бирталан – **Петер Херцег**; гроф Пал Телеки – **Лајош Ото Хорват**; гроф Алберт Ваш – **Атила Криштан**; дама из Пеште – **Андреа Конц**(као гост)/ **Агнеш Барта**; Човек у кожној јакни – **Ш. Јожеф Ковач**; Жена – **Мари Нађ**; Спикер са радија – **Јожеф Рац**; гроф Алберт Апоњи – **Золтан Ратоти**; гроф Иштван Чаки – **Еден Руболд**; стари водник – **Шебешћен Ласло Сабо**; поп са ратишта – **Ласло Тот**; Виталиш – **Тибор Тот** (као гост); Румунски официр – **Јохан Вишер** (као гост). Сценограф: **Олександар Билозуб**. Костимограф: **Кристина Бержењи**. За сцену припремио драматург **Ерне Веребеш**. Позорник: **Габор Добош, Кристијан Кедмен**. Шаптач: **Габи Коња**. Асистент редитеља: **Акош Тримел**. Редитељ: **Атила Видњански**.

Ово дело је пост-тријанонска историја заснована на делима и текстовима Алберта Ваш-а. Огроман фантомски бол који је изазван ампутацијом уда државе, односно, мировним споразумом склопљеним у Трианону, осећа се и данас. Мађари, жељни рестаурације претходног светског поретка, били су принуђени да, након проливања крви у још

једном рату, схвате да чак и ако постоји правда историје, она је оличена само у ставовима победника, а оно што је важније и од тога је остајање у домовини. По речима Алберта Ваш, као што је и добри Бог у почетку посуо Секље (трансилванијске Мађаре) расипајући тврде и радне људе по овом кутку Земље, тако ће и присуство ове нације гарантовати вечно и ванвременско постојање.

Представа приказује ову чињеницу. Сагледава Тријанонски споразум из више угла, од првог светског рата до данашњег дана. Полазна тачка је роман Алберта Ваш *Тринаест стабала јабука*, који идеологију преживљавања трансилванијских Мађара приказује кроз њихов тврд и горак, али у свакој прилици, смех из стомака. О појму неприхватљивог мировног споразума, и могућности поновног померања граница: Мађари носе своје границе чак и у ранцу, али, чак и ако се током живота не преселе из места пребивалишта, могу бити држављани неколико држава – противречност која траје већ сто година. Као што се речи мир и налог супротстављају једна другој, тако и народи и породице морају да истрпе последице такве одлуке.

Тријанон није историјски догађај или реч, већ историјски осећај: у њему живе људи, Мађари, Румуни, Немци и можемо још да набрајамо, али етнографску карту Панонске низије не можемо да посматрамо на основу ситничавог ценкања националног добитка и губитка, јер „има крајева“, по Шандору Кањадију, у којима се и данас може наћи нека мала домовина која живи у људским душама.

Тријанон је стална окупација, у светлу сталног рата за независност, покретно тле у непредвидивом времену. Оно што је на овом тлу непроменљиво јесте народ, у нашем случају, Мађари или Секљи, који живе управо овде. Ко овде живи већ дуго, овде ће живети и даље, пошто је место начин постојања, без обзира на историју, време и историјско доба.

На основу историјских докумената, архивских података и романа које је написао Алберт Ваш, *Тринаест стабала јабука* служи као основа за представу чији је циљ приказивање борбе и пропасти мале нације која трајно живи у „великом светском поретку“.

Премијера у Народном позоришту је остварила велики успех.

Играли смо три пута нашу продукцију за средњошколце под насловом **Гранични (ш)ОК** (режисер: Ђерђ Вираг).

Одиграли смо у Сенти представу **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаји, вечни члан Друштва бесмртних).

Два пута смо играли *Три златна прстена* - музичку бајку (Редитељ: Габријела Црнковић). Продукцију су видела два разреда нижих разреда основне школе, и два разреда виших разреда основне школе.

Након ових представа је дошло до потпуне забране окупљања, па ни позоришта нису више била у могућности да одржавају представе. Отказали смо осам представа које су унапред биле распродате, и започели смо рад на интернету. Арнолд Пап, глумац Сенћанског мађарског камерног позоришта, прочитао је, у преносу уживо, поруку Светског дана позоришта 2020. године.

АПРИЛ

Због ограничења која су се тичала и позоришта, нисмо могли да примамо публику. Поново смо оживели наше старе представе, односно учинили смо их доступним на нашем Јутјуб-каналу. Посебну пажњу смо посветили томе да понудимо садржаје сваком узрасту публике, како бисмо њихове тренутке проведене пред личним рачунарима испунили културно-забавним садржајем. Наизменично смо емитовали представе за децу, омладину и одрасле.

У априлу смо поделили следеће представе:

- **estiK**

Фрагменти по новелама о Ештију од **Дежеа КОСТОЛАЊИЈА**.

Улоге тумаче: **Арон БАЛАЖ** (добитник награде Јасаиа, Патакијевог прстена и Стеријиног), **Золтан ДЕВАИ**, **Тимеа ЛЕРИНЦ** (добитница награде Патакијевог прстена), **Мате НЕШИЋ**, **Арнолд ПАП**, **Арон СИЛАЋИ**, **Јудит ВЕРЕБЕШ**, **Ђерђ ВИРАГ**. Режијер: **Кинга МЕЗЕИ** (добитник награде Јасаиа и Патакијевог прстена). Позоришна адаптација: **Корнелиа ГОЛИ**. Музика: **Силард МЕЗЕИ**. Сценограф: **Петер ОНДРАШЧЕК**. Костимограф: **Александра ПЕШИЋ**.

- Оскар Вајд: **ДЕТЕ-ЗВИЈЕЗДА**

Комад је преписао на сцену и песме написао: Тамаш **ОЛАХ**; Играју: **Золтан ДЕВАИ**, **Тимеа ЛЕРИНЦ**, **Мате НЕШИЋ**, **Арнолд ПАП**, **Арон СИЛАЋИ**, **Ђерђ ВИРАГ**.

Костимограф: **Александра ПЕШИЋ**. Кореограф: **Кристина ВАРГА**. Музика: **Арпад БАКОШ**. Режијер: **Бела КАЛО**.

- Заједничку продукцију Сенћанског мађарског камерног позоришта и Позоришта Петефи из Шопрона **ЂУЛА САРКА – БАЛАЖ САЛИНГЕР**: **Сента, 1697 (рок опера)**, Режијер: **Андраш Патаки**.

- У овом месецу је била у извођењу Ђачког Позорја Сенћанског Мађарског Камерног Позоришта:

ФРАНК Л. БАУН – ТИБОР ЗАЛАН: ЧАРОБЊАК ИЗ ОЗА

Улоге тумаче: Дорка – **Фани ДУПАК**; Тото – **Роберт САБО**; Плашило – **Мариана ДРАГИЋ**; Лимени човек – **Виктор ВИШЕР**; лав – **Дорина КОВАЧ**; добра вештица – **Кинга ПАП**; зла вештица – **Ченге ЧЕХАК**; Оз – **Давид НАЂ АБОЊИ**; кључар – **Тобиаш ШОТИ**; вук – **Оршоља ЧАБАИ**; Њугор – **Дора ФУСКО**; мајмун – **Оршоља НАЂ**.

За Дан мађарске поезије, Сенћанско мађарско камерно позориште је саставило збирку песама Атиле Јожефа. Глумци су снимили своје одломке код куће, а затим смо од тог материјала измонтирали кратак филм који смо приказали на друштвеној мрежи.

Дан мађарске поезије славио 11. априла, од 1964. године, на дан рођења Атиле Јожефа, чије је дело незаобилазно за све данашње песнике и уметнике.

„Муза стоји на улици пред нашем кућом. Пустимо је да уђе, не само на овај дан, већ сваког дана у години.“ Ђерђ Шомљо

МАЈ

И даље смо били присутни само у онлајн простору.

- **Ерне Сеп: Мај је - Уважени Господине...**

Ерне Сеп : MÁJUS, KÁVÉCSARNOK, TŰZOLTÓ

Режија : **Кинга Мезеи**

Улоге тумаче: **Золтан Деваи**, **Борис Кучов**, **Јудит Ласло**, **Тимеа Леринц**, **Емеше Нађабоњи**, **Мате Нешић**, **Арнолд Пап**, **Роберт Рутонић**, **Ђерђ Вираг**, **Корнелиа Гнадиг**, **Река Пеце**. Костимограф: **Јанович Ерика**. Музика: **Силард Мезеи**. Драматургија: **Корнелиа Голи**. Режија : **Кинга Мезеи**.

- **Агата Кристи: Мишоловка, (преводио: Деже Месељ)**

Улоге тумаче: **Золтан Деваи, Борис Кучов, Јудит Ласло, Тимеа Леринц, Емеше Нађабоњи, Мате Нешић, Арнолд Пап, Роберт Рутонић, Ђерђ Вираг.** Глас: Арпад Черник. Студио: Ендре Сабо. Режија: Бела Кало. Сценографија и костими: позориште "Катона Јожеф" Кечкемет.

- Нандор Гион : КОРМОРАНИ СЕ ЈОШ НИСУ ВРАТИЛИ

Режија: **Балаж Перењи** . Улоге тумаче: **Роберт Рутонић, Золтан Деваи, Тимеа Леринц, Арнолд Пап, Ђерђ Вираг, Бела Кало г.г., Емеше Нађабоњи, Мате Нешић, Тамаш Варга г.г.** Кореографија: **Анико Киш г.г.** Сценографија: **Ото Сабо г.г.** Костими: **Роберт Рутонић.** Асистент: **Ванда Варга г.г.**

- Молиер: ШКРТАЦ

Догађа се у Паризу у кући Харпагона

Превод: Илеш Ђула

Лица: Харпагон - **Золтан Деваи**, Клеанте, Харпагонов син - **Борис Кучов**; Елиз, Харпагонова ћерка - **Тимеа Леринц**; Валер, Елизов љубавник - **Мате Нешић**; Мариана, Клеантова љубљив - **Емеше Нађабоњи**, Јакоб, Харпагонова слуга, кувар и кочијаш - **Ђерђ Вираг**, Фружина, проводачица - **Јудит Ласло**; Анзелм, господи који као Шимон прослеђује новац - **Арнолд Пап**; чувар реда: **Роберт Рутонић.** Костимограф: **Анита Микуш.** Режијер: **Тибор Шолтенски.**

- Ервин Лазар: НАЈМАЊА ВЕШТИЦА

Музичка прича за децу

Лица: Кираљ Киш Миклош – **Золтан Деваи** ; Терциа вила, Милошева мајка, Звезда мајка – **Нора Молнар Габор г.г.** :Амарила – **Емеше Нађабоњи**;Марила – **Изабела Киш г.г.**; Рила - **Тимеа Леринц**; Ањабања, Аждаја – **Мате Нешић**; Талтош, Миклошев први коњ; Чилагфиу- **Арнолд Пап**; Коњ Ањабање; Сребродлакави, Аждајин коњ; Обистос, Сведски ковач, Чилагђерек I – **Роберт Рутонић**; Миклошев коњ са златном длаком; Чилагђерек II, Кишинаш -**Ђерђ Вираг.** Музика ; **Золтан Керестеш.** Костими :**Роберт Рутонић.** Кореографија :**Ото Демчак** (добитник награде Харангозо). Осветљање:**Габор Комороцки.** Сценограф: **Андраш Патаки.** Редитељ: **Андраш Патаки.**

ЈУН

За годишњицу Тријанонског споразума, спремили смо колаж песама који није могао да се изведе ни на позорници, ни у градском парку, па је премештен у онлајн простор. Глумци и музичари су снимили своје делове код куће, и од тога је направљен кратак филм.

ВЕЧНИ МИР

Сенћанско мађарско камерно позориште је обележило стоту годишњицу потписивања Тријанонског мировног споразума збирком песама Шандора Ремењика.

Учествовали су: **Золтан Деваји, Тимеа Леринц** (награђена Патакијевим прстеном), **Мате Нешић, Арнолд Пап, Арон Силађи, Јудит Веребеш, Ђерђ Вираг и Жужана Месарош**, виолончелиста.

Збирку саставили: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде) и **Јохан Вишер** (добитник награде Банфи Миклош).

Шандор Ремењик: Вечни мир

Шандор Ремењик (1890-1941.) је истакнути песник мађарске лирике у Трансилванији између два светска рата. До недавно је његово дело било релативно непознато у Мађарској, пошто су и њега и његову поезију, после 1945, на више деценија прогнали из мађарске књижевности, углавном из политичких разлога. На његов живот су утицала два фактора: његова хришћанска вера и мађарска национална припадност. Шандор

Ремењик је био човек који је прихватио своју судбину, и упркос свим недаћама, тражио и проповедао истину. Веровао је да има наде у наизглед безизлазној судбини нације, али прилика за промену захтева људе који је препознају и знају да је искористе. Он је рекао „само“ следеће: будите верни својим коренима, нацији, домовини, матерњем језику, својој националној култури, цркви и школи.

Када је Ремењик писао о националним трагедијама, патњама и невољама, то није говорио у светлу националне пристрасности, већ у смислу увреде према универзалном у човечанству, о девалвацији вредности, и о окружности и неправди. Овим песмама је прогласио моралну супериорност истрајности остајања у домовини.

После мировног споразума је утихнуо. Овај Ремењик је напаћен, али брижан човек тиха гласа. Након средине двадесетих година, чинило му се да су абразија и уситњавање његовог народа неизбежни. Ипак, насупрот томе, певао је о животу. На гробници Шандора Ремењика који је деценијама био прогнан из мађарске књижевности, на гробљу у Таргу Мурешу, стоји следећа реченица: „Дајем ти пламен, негуј га и пренеси га даље“. (Тријанонски музеј)

ЈУЛ-АВГУСТ

Била ми је велика част што је име Сенћанског мађарског камерног позоришта споменуто уз две представе на једном од највећих позоришних фестивала на отвореном у Мађарској. Позвали су нас на сезону националног јединства Позоришта у тврђави, у Естергом, и то копродукцијску представу Позоришта Спектрум из Таргу Муреша, Позоришта Петефи из Шопрона, и Сенћанског мађарског камерног позоришта. Наша представа је отворила фестивал.

Миклош Хубаји: РИМСКИ КАРНЕВАЛ (Режија: Андраш Патаки, уметник награђен наградом Јасаји Мари)

Због поопштравања мера на граници, глумци Сенћанског мађарског камерног позоришта нису могли да отпутују у Естергом. Тамошња публика је ипак имала прилику да се упозна са продукцијом наших уметника. Гледали су пренос уживо са сцене нашег позориста, комад **Карла Голдонија: Гостионичарка Мирандолина** (режирао: **Тибор Месарош**). Публика је остала уз нас, није вратила карте, пратила је пренос, а затим, према повратним информацијама, наградила, наш наступ огромним аплаузом.

У августу, копродукцијска представа Позоришта Спектрум из Таргу Муреша; Позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта **Миклош Хубаји: РИМСКИ КАРНЕВАЛ** (Режија: Андраш Патаки, уметник награђен наградом Јасаји Мари), изабрана је за учешће на 32. фестивалу мађарских позоришта у Кишварди.

Стручни жири је наградио два уметника:

Велика награда професионалног жирија додељена је глумици Ибољи Фаркаш, а награда за животно дело глумцу Ђерђу Карпу.

СЕПТЕМБАР

У септембру смо могли да угостимо публику у нашој установи, строго се придржавајући свих прописаних епидемиолошких мера.

Три пута смо пред сенћанском публиком играли комад **Карла Голдонија Гостионичарка Мирандолина** у режији Тибора Месароша.

Гостовали смо у Малом Иђошу са музичком причом **Три златна прстена** (режирала: Габријела Црнковић).

Глумица Сенћанског мађарског камерног позоришта, **Тимеа Леринц**, добила је награду **Јувентус про урбе** од општине, на Дан града Сенте.

ОКТОБАР

Месец смо започели у Сенћанском мађарском камерном позоришту, следећом представом:

ИШТВАН ЧУРКА: ДЕФИЦИТ, режија: **Тибор Силађи** (гумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награда Кошут и Јасаји Мари, вечни члан Друштва бесмртних)

Осетили смо се признатим када су нас позвали у 2 мађарске насеобине да одиграмо ову представу, у **КЕМЕШ И МАЂАРПОЛАЊ**.

У Фекетићу, у позоришној сали, играли смо музичку причу **Три златна прстена** (режирала: Габријела Црнковић).

Одржали смо прву премијеру у новој сезони.

Антон Павлович Чехов - Чаба Киш: А ШТА ЈЕ БИЛО СА ЖЕНОМ?

Мушка бајка

Комад се заснива на одломцима и мотивима новела Антона Павлова Чехова: Опклада, Непријатељи, Син среће, Опште знање, Хирургија, Дипломата, Изгубљен случај Роман с контрабасом.

Подела улога: Ђабкин - **Арнолд Пап**, Јура - **Ђерђ Вираг**, Аљоша - **Арон Силађи**. Корепетитор: **Ева Конц**. Редитељ: **Золтан Деваи**.

"Кажу да је један од главних задатака позоришта да поставља питања на начин да не даје конкретне одговоре али да их константно тражи. Да, стварање преставе је мало шизофрено стање. Бавимо се са проблемима људи који не постоје, желимо да анализирамо те проблеме колико детаљно можемо, док покушамо да останемо у својој кожи и радимо са сопственим осећањима, емоцијама. Да, као што сам рекао, мало је шизофрено. И у нашој представи се одиграва исти случај; карактери одглумивши различите особе траже одговор на питање, шта је било са женом? док учествују у вешању и вађењу зуба, упознају богатство и сиромаштво, плачу и смеју се, путују али ипак остану у месту." (Золтан Деваи)

Осим премијере, још два пута смо одиграли исту представу у нашем позоришту.

Овог месеца је осам пута приказана у Шопрону, у Центру Лист, представа **Миклоша Хубајиа: РИМСКИ КАРНЕВАЛ** (Режија: Андраш Патаки, уметник награђен наградом Јасаји Мари)

НОВЕМБАР

14. Велико нам је задовољство што су нас поново позвали у гостовање у три места са представом **Карла Голдонија: Гостионичарка Мирандолина** (режирао: Тибор Месарош): у Тешенфа, у Мађарполањ и Печелъ.

Три пута смо играли предству **Антонa Павловича Чехова и Чабе Киша: Шта би са женом?** (режирао: Золтан Девавари), у камерној сали Сенћанског камерног позоришта.

ДЕЦЕМБАР

Овај месец је био посвећен припремама и новим пробама. Снимили смо две представе, са две камере и професионалним сниматељима. Хоћемо да будемо спремни ако опет дођемо у ситуацију да не можемо да примамо публику.

Карло Голдони: Гостионичарка Мирандолина (режирао: Тибор Месарош) и **Антон Павлович Чехова и Чабе Киш: А шта би са женом?** (режирао: Золтан Дежавари) направљени су добри снимци ових представа.

Започели смо пробре за представу по роману Магде Сабо *Вила Лала*. Премијера ће бити следеће године. Оно што је чини посебном је то што, поред наших глумаца, имамо и дечјег јунака, односно главну јунакињу. Редитељ Атила Меш и глумци воде гледаоце у веома узбудљив свет научне фантастике, али бајка остаје, односно деца могу да извуку из ње моралну поуку. У овој изведби смо велики нагласак ставили на сценографију и костиме које је дизајнирала Ерика Јанович.

Ове године смо се суочили са многим потешкоћама, као сви. Нисмо могли да радимо у уобичајеним околностима зато што смо примали мање гледалаца. Упркос томе, елан наших глумаца и особља позоришта није се смањио, учинили су све што су могли да наши гледаоци не остану без позоришта. У простору друштвених мрежа, наши глумци су приредили лирску представу, читали приче, и често се појављивали у медијима. Искористили смо сваку прилику да будемо присутни у културном животу. Такође смо одржавали контакт са нашим гледаоцима, могли су да нас контактирају у било ком тренутку телефоном или преко друштвених мрежа. Многи гледаоци су пратили наше емисије на интернету, и чекали емитовање представе. Све у свему, можемо закључити да смо, у односу на ситуацију, успешно завршили годину.

Бројчана статистика 2020. године је следећа:

2 премијере, 68 представа + Позоришни фестивал „Театар за тебе!”: 8 представа

Укупан број гледалаца: 12000

Јохан Вишпер

директор Сенћанског мађарског камерног позоришта